

wahhiks jures. — „Agga kui nüüd pitkne
firsto pihta lööb! — mul öiete hirm“, ütles
üks emalt möda minneja omma seltsimehhe
wasto. „Tühhi kartus!“ kostis teine, —
„kuidas sa ni halpi jutto woid aiada, eks sa
nä, et waht jures on.

Siiis ikka hea, kui kões on.

Sakste jures peti suurt sõmaaega. Ja
kui toapoisi suppi waagnat laua peäle piddi
pannema, kormistas ta, ja pillas keik suppi
ühhe wägga ehtind naesterahwa kalli kleidi
peäle. — „Ärge pange sest tähhelegi!“ üt-
les tener tõsiselt naesterahwast trööstides,
kõkis on weel teine wagen suppi täis.“

L l o : i g g a.

„Kas wanna olled?“ küsis upser ühhe
nore neefrudi käest. — „Aumäärt üllem!“
kostis neefrut, „ollen kahhekümne aastane
— muido olleksin jo kahhekümne ühhe aas-
tane olnud, agga olin ühhe aasta haige.“
